

Publicerad 2007-03-20 17:38 av Howlit

Tårar av sorg landar hårt, medan lyckotårar fångas i luften

Din röst

Jag hörde
din röst
i natt

Jag undrade om du
skulle stanna här nu

Men du svarade
- Bara en liten stund,
för jag har något
jag vill säga dej

Så märkligt det var
att höra dej tala

Efter så många års tystnad
hade jag glömt
din melodi

Din mun rörde sej
och rynkorna där
när du rörde läpparna
hade jag glömt

Förtrollad och förstummad
såg jag dej leva

Du såg på mej och log
och jag förundrades
och jag blev varm

En kyss på min panna
och du viskar ömt
-Så... nu vet du lilla gumman

Men jag ha inte hört dina ord
Inte det du sa
bara värmen från din andedräkt
och tonerna dröjer sej kvar

Och jag ser dej återvända igen
dit inga ord mer kan nå

Där inga minnen längre
spelar någon roll
i ditt tysta rum
och stela mimik

Dina ord och värmen
i din andedräkt
och tonerna som klingar ut
i rymden mellan oss

Jag blundar
Jag känner
Jag andas
Din sång

Och jag vet

Visst vet jag...

Nu
och för alltid

dansar vi till tonerna
av tårar
som aldrig
tar mark